

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

109. Riccij Geog. tab. Regi offertur, quo fructu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

citate, nisi Ministros idolorum, decessione suorum quotidiana macerantes, auaritia stimulassent ad interpellandum libello iudicem quo gem proferebant nouas omnes doctrinas proscriptentem à Pechinensis ditione; sed horum quoque ingratissimis inde tam gradii lecti sunt amarum manipuli ut ferendo non esset, F. Antonij valerudo. Exclusa nihilominus alia oppida binestri spatio, fructu pro obstatulis aduenientium, minori aut maiori. Relicta vbiique Christianæ viuendi documenta, unus è multis virtute præstans, & auctoritate, vbiique ceteris præfatus, qui Patres de ægrotis, cathecumenis, & dissolute agentibus fieret certiores, ut ad opem ferendam festinarent.

^{10.}
Riccij Geog.
tab. Regi of-
ficiis, quo
fructu.

Dum hæc fortis geruntur Pechini contigit ut præter omnem expeditiōnē Regi exhibiceretur Geographica Riccij tabula, Lingozuoni Mandarini olim studio & sumptu edita; cūmque haec tenuis pridem aucto eiusdem extarent plurimæ, nemo sat Regi accepit confidebat fore, si pector Sinas exiguo concludi spatio, quos suis cum Mathematicis cum crediderat, orbe vix toro angustius porrigi. Nam & multi Sinarum conspiciebant hoc ipsum infelix oculis; cum Eunuchus ex aula intimis, ut simplicior ceteris aut amotissim aulus est eam Regi tabulam offere, multis retrò annis Pechini excusam, foliorum sex amplitudine, quorum unumquodque brachio vno latum, duobus longum, ita proximamente debatur, ut simul explicata orbem repræsentarent vniuersum. Et planè contra quam tot annos extimuerant Eunuchi, & aula Mandarini maiorem in modum ea Regi tabula placuit; nec agere agnoscere vis est se orbis totius Monarcham non esse; nec suspicatus est fabulas a peregrino concinnatas, quas cernebat arte, ratione & dispari partionem terrestrium, cum coelestibus consensu, ante oculos probati; Regna præterea, & vrbes, montes, & flumina, & suis cum insulis manu lignabantur, nominabantur, & explicabantur idiomate Sinensi cum Geographiæ totius summis principiis, quæ vbi Rex sua cum incendiis illustrasset voluptate, mandauit Riccio cuius in tabula nomen adoris notauerat, ut sibi exempla illius duodecim imprimi sericearet, quæ filio Principi, vni ex Reginis, & ornando palatio destinabat; verum Pechinensem Typorum cum alter casu fractus, alter ellenes Lingozuonum tunc longè absentem, receperit Riccius intra messem, aliam se Regi editurum multò ampliorem; Rex eius aut sumptu aut labore parcens, eam ipsam a suis sculporibus iussam Typocridi exemplis innumeris, toto regno dispersit. Hinc nova Riccius inæ sublimioris incrementa, & gratulationes Mandarinorum Principiæ, quibus summum bonorum erat Regis approbationem meruisse, quam se vna promeritos putabant cum Riccio, cuius nothen, & decrasis in Geographiam tabulam præcensis, & elegiis ornatae. Gaudebat in Sina, & Deo gratias agebat Riccius, quod hæc denique in diuinanorū omnivitricent, de quo & eius Ecclesiæ toro orbe diffusa maiestate, multa descriptionibus locorum interseruerat quæ alio-

dico

aditu penetrare ad Regem nunquam potuerunt, & prospiciebat si minoras neganti Vanhē, successorum saltem cuiquam profutura.

Quamobrem hæc etiam tam lœta amicissimum sibi latere noluit Lingozuonum; persuasitque illi multis in aulam regredi & Regionis viuis regendas vrbes quæ deferebantur suscipere; cuius Praefectura dum à Rege diploma Pechini operitur, quadrimestrem dedit in Geometricis Riccio operam; in qua quotidiana scholas, dexter & caritate habili Magister, a Mathematicis inchoatas, Theologicis elaudebat, unde simul acutus ingenio & iudicio præstans discipulus, percepta facile Dei notitia, erat illi tunc nomen datus, nisi perplexo illo multarum coniugum laqueo teneretur. Sed iuuabat nihi o legnius Ricciū in questu animalium, suæque in primis familiae, in qua duos habebat excellens ingenij iuuenes propinquos, professione Literatos, horum alteri dæmon vaticinatus nascenti fuerat fore Deorum Sinensium, in paucis cultorem eximium, & verò tam miris à puerō & iuventutis modis vaticinio respondebat, vt celebraretur nomine sanctitatis. Sed enim haud prius Christi Dei felix illi affulxit radius, cum dementem illam suam pietatem in eorum detestationem odiumque conuertit, solitus deinceps leplum pudore obriuere, si quid mindus ardenter, atque industrie pro Christo præstaret, quam olim pro dæmone. Patrem quoque suum Lingozuonus Deo mirabiliter adspirante, paucis argumentis ita Christo addixit, ut congregata fascem simulachra haud difficultus, quam, (quod ipse aiebat) veteres calceos à se proiiceret, sed amplæ illius familia tam fausta mutatio, nihil prodigiosius habuit locuplete viro & nobili, suis propter a penates impensè obstrictus, quod multa screderet illorum beneficio aſequi; unde auro, argento & gemmis, subinde illorum in ventres coniectis satagebat illos retinere sibi propitiros, & eorum fauorem emereri, qui mos Sinis est sacer, & facta sunt omnia quæ iactantur in idoli canum velut in idoli viscera mutantur. Multi quin eriant dum iacula finguntur, ex rebus cuiusque generis, optimi aliquid eo cauo concludunt, aiuntque ex sua, nefcio qua, Theologia, idoli intelligentiam, illa naturarum ex vniuersali communione & varietate confundere. Cæterum is de quo cœpimus, adulteri, perfidus, iniustus, vita erat in Deum & homines qua dici aut fungi destabilius nihil potest. Dumtaxat illud retinebat ex genio Sinarum quod erga parentem decrepitum intimè affiebat omnique labore, & sumptibus, eius voluptati & desiderio studebat, paratus, caducum illius senium, exhausto, si posset venarum suarum sanguine reparare, qui naturæ, ac gentis instinctus, misero salus fuit; audiens enim apud herum suum Lingozuonum de vita immortali quam Christiana lex suis certò spondebat sequacibus, statuit omnino fore se in patrem, impium, nisi hanc illi pro viribus curaret, ratisque se ab illo equiū auditum iti quam alium, Christianismi rudimentis excolendum se Patribus obrulit, ipse quidem de lege haud magis quam de vita mutanda cogitans, sed parenti

N n

Conuers. in sign.

110.
Ventreſ ido-
lor. auro, &
gem. imple-
ti.